

Losse- og Oplagspladser, Slagtehus, Nødtørftsanstalter, Sporvognsremiser og andre lignende Institutioner og Anlæg af almennyttig Karakter. Endelig kan Kommunalbestyrelsen fordrø Afstaaelse af Grunde m. v., som det af almennyttige Hensyn maa anses at være af væsentlig Betydning at have Raadighed over for at sikre en tilfredsstillende Ordning af Byens Bebyggelsesforhold.»

Ekspropriationsbeføjelsen udstrækkes paa samme Maade som de øvrige i § 14 indeholdte Bestemmelser til at gælde ogsaa de i Henhold til Lovene af 3. April 1900 i Københavns Kommune *indlemmede Distrikter*.

I det forelagte Lovforslag bestemtes yderligere, at Forskrifterne i § 14, 2. Punktum, paa samme Maade som de andre Bestemmelser i Loven af 13. April 1923, jfr. § 23 i Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 25. Marts 1933, kan udvides til *Købstæderne*. Heri skete i Folketinget — ifølge et af Ministeren med Tilslutning af Udvalget stillet Forslag — en Begrænsning, idet den nævnte Udvidelse kun skal kunne finde Sted i saadanne Tilfælde, hvor Indenrigsministeren under Hensyn til vedkommende Købstads *Størrelse og øvrige Forhold finder dette forsvarligt*.

Venstremindretallet i Folketingsudvalget havde ligeledes haft Betænkelighed ved Ministerens Affattelse af sidstnævnte Forskrift, men kunde tiltræde den foreslaaede Ændring og derefter Bestemmelsen i dens Helhed, navnlig under Hensyn til, at det under Udvalgsbehandlingen var oplyst, at Købstæderne allerede under den bestaaende Lovgivning har haft en lignende Adgang til at faa deres Ekspropriationsbestemmelser udvidet.

Vedrørende samme Bestemmelse indeholdt *Landstingsudvalgets* Betænkning den Oplysning, at Udvalget havde anset det for noget tvivlsomt, om den Maade, hvorpaa Bestemmelsen i Købstadkommunallovens § 23, 2. Stykke, er formuleret, ikke maatte bevirke, at enhver fremtidig Ændring i de heromhandlede Bestemmelser i den københavnske Bygningslov uden yderligere Lovhjemmel kunde indføres i Købstæderne gennem Vedtægtsbestemmelser, stadfæstede af Indenrigsministeren. Da der imidlertid nu var søgt udtrykkelig Lovhjemmel for under visse Betingelser at kunne udvide Bestemmelserne til Købstæderne, betragtede Udvalget dette som en Tilkendegivelse af, at fremtidige Lovbestemmelser, hvorved der ændres i de heromhandlede københavnske